

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra Udvalgte digte

Citation: Aarestrup, Emil: "Udvalgte digte", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 313.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-idm139875152713072/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

- 186 *Bajadere*: indisk tempeldanserinde og -tjenerinde; også prostitueret sangerinde el. danserinde.
187 *Kyrads*: metalbeklædning, der dækker overkroppen. – *Alabast*: se n.t.s. 174.
188 *Kakadu(en)*: papegojeart. – *Damask*: tæt, mønstervævet stof af silke, uld el. bomuld, med et spil mellem skinnende og mat overflade. – *Blomstenrønnen*: se n.t.s. 153. – *Før*: handlemåde, ydre fremtræden.

Froerne

If. Friis sandsynligvis fra 1837.

- 189 *Invad*: i hvilken grad, hvor meget.

Hør, Dødens Klokker kime ...

If. Friis sandsynligvis fra 1837.

Bebreidelsen

Trykt første gang i *Gaav*, 1846.

- 191 *karsk*: stærk og rask.

Digternes Prydelse

If. Friis fra 1837.

Digtformen er en makame; persisk digtform karakteriseret ved rimkæder, der falder med ulige mellemrum, og som er skrevet i prosa, se n.t.s. 60.

- 192 *Prydelse*: pryde. – *Christian Winther*: se n.t.s. 80. – *fondi jeg gav efter*: Winther opfordrede Aarestrup til at udgive sine digte, og Aarestrup angler i brevet efter Winthers dom. – *Babel*: if. 1. Mos. kap. 11 byggede menneskene i fællesskab en by med et tårn, der skulle nå op til himlen; men Gud forvirrede deres sprog og spredte dem over jorden, så de ikke kunne bygge byen og tårnet færdigt. – *Parabel*: lignelse. – *sammenstumpede*: samlet på tilfældig måde.
193 *Chenille*: stort skulderslag. – *vedenqvæge*: forfriske. – *Tåbernakel*: her sjælens jordiske bolig.

Ritorneller

- 194 *Reinoklode(n)*: blommeart. – *Skamtyde(n)*: plante, kendt for sin giftighed. Her alluderes nok til Sokrates, som tomte giftbægeret. – *Anselmo*: evt. allusion til Anselm af Canterbury (1033–1109), ital. ærkebiskop og skolastiker. Som skolastiker (skolastikken bygger på tankens egen logiske konsistens frem for erfaringen) er han dov for det sanselige; Anselm var desuden kendt som en person, der ikke